

שהוא כנגד המקדש העליון, ואז
לך ישלם נדר.

פתח רבי שמעון ואמר, (במדבר כא)
אז ישיר ישראל את השירה
הזאת. (שמות טו) אז ישיר משה ובני
ישראל את השירה הזאת. שם
תשבחת הנקבה, וכאן התשבחת
שעולה לעולם שהוא זכר.

כאן הוא הסוד שגוף ורוח
מתחברים יחד גוף בגוף, ורוח
ברוח. שיר השירים (שיר א) -
התדבקות של גוף בגוף. ישקני
מנשיקות פיהו - התדבקות של
רוח ברוח. והכל הוא בסוד
האהבה העליונה, שיהיה הכל
אחד, ביחוד אחד.

יסוד היחוד כאן, שיר - זה הוא
ישראל, שממנה בעדות של
היחוד. השירים - ה' אלהינו ה'.
והכל אחד, ביחוד אחד. ובארנו
את היחוד הזה, וכאן היחוד של
כל העולמות. אשר לשלמה -
הסוד של אחד.

וזהו שצריך שלמה המלך ליחד,
בסוד של רוח הקדש, לחבר הכל
ביחוד אחד, ברוח, לדבק זה עם
זה, להיות הכל אחד, שהרי
שלמה הוא המלך שהשלים כל
שלו.

מה זה הכל שלו כאן, וכי רבים
הם השלומות? אלא שלום אחד
הוא, ושנים הם. שלום אחד הוא,
שהוא שלום הבית, שבשכילו
נודע הזכר זכר. ואחד שלום
אחר, שהוא השלום של שני
צדדים. אחד שנכנס באמצע
באותם שני הצדדים ועושה
שלום ביניהם, הוא שלום אחר.
אבר השלום שהזכר נודע זכר
בשכילו הוא הצדיק. שנקרא
(ונקרא) המלך העליון בשכילו,
מלך שהשלום שלו. ומשום כך,

אתבני בי מקדשא, דאיהו לקביל מקדשא
עילאה, פדין לך ישולם נדר.

פתח רבי שמעון ואמר, (במדבר כא טו) אז ישיר
ישראל את השירה הזאת. (שמות טו א) אז
ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת.
התם תושבחתא דנוקבא. הכא תושבחתא
דסליק לעלמא דדכורא איהו.

הכא איהו רזא, דגופא ורוחא מתחבראן
פחדא, גופא בגופא, ורוחא ברוחא.
שיר השירים, אתדבקותא דגופא בגופא.
ישקני מנשיקות פיהו, אתדבקותא דרוחא
ברוחא. וכלא איהו ברזא דרחימו עילאה,
למהוי פולא חד, בייחודא חדא.

ורזא דייחודא הכא. שיר דא איהו ישראל,
דממנא בסהדותא דייחודא. השירים,
ה' (דף עו ע"ב) אלהינו ה'. וכולא חד, בייחודא
חד. ואוקימנא ייחודא דא, והכא ייחודא
דעלמין בלהו. אשר לשלמה, רזא דאחד.
ודא איהו דאצטריף שלמה מלפא לייחודא,
ברזא דרוח קודשא. לאתחברא פולא
בייחודא חדא, ברעותא, לאתדבקא דא בדא,
למהוי פולא חד. דהא שלמה איהו מלפא
דשלמא פולא דיליה.

מאי פולא הכא, וכי סגי אין שלמין ניהו.
אלא חד שלמא איהו, ותרין ניהו. חד
שלמא איהו, דאיהו שלמה דביתא, דבגיניה
אשתמודע דכורא דכר. וחד שלמא אחרא,
דאיהו שלמא דתרין סטרין, חד דעאל
באמצעיתא באינון תרין סטרין, ועביד שלמא
בינייהו, איהו שלום אחרא.

אבר שלום דדכורא אשתמודע דכר בגיניה,
איהו צדיק. דאקרי (ואקרי) מלפא עילאה

בגיניה, מלך שהשלום שלו. ובגין כך, כל תושבחתא דשיר השירים,